

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT
21. maj 2001

Sag T-52/01 R

Jürgen Schaefer
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Sag om foreløbige forholdsregler – tjenestemænd – omplacering –
formaliteten – fumes boni juris – uopsættelighed«

Fuldstændig gengivelse på spansk II - 543

Angående: Begæring om dels udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 12. februar 2001, hvorved sagsøgeren blev omplaceret til Bruxelles, dels udsættelse af enhver procedure, der iværksættes med henblik på at besætte den stilling, der er blevet ledig som følge af denne omplacering.

Udfald: Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – søgsmål – frister – begyndelsestidspunkt – mundtlig meddelelse – bevisbyrde for kendskab til den anfægtede afgørelse (Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

2. Særlige rettergangsformer – udsættelse af gennemførelsen – betingelser – »fumus boni juris« – afgørelse om omplacering til hovedsædet af en tjenestemand, der hidtil har gjort tjeneste ved Kommissionens delegation i et tredjeland – tilsidesættelse af tjenestemandens ret til faglig videreuddannelse – Kommissionens forpligtelse til forud for omplaceringen at undersøge rigtigheden af de af tredjestaten udtrykte forbehold med hensyn til den pågældende tjenestemand – ingen forpligtelse (Art. 242 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2; tjenestemandsvedtægten, art. 24, stk. 3)

3. Tjenestemænd – tjenestegrenenes organisation – placering af personale – administrationens skøn – argument støttet på Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

1. Det påhviler den part, der påberåber sig, at en sag er anlagt for sent i forhold til de i vedtægten fastsatte frister, og herved henviser til, at den anfægtede afgørelse angiveligt er blevet meddelt mundtligt, at føre bevis for, at meddelelsen har gjort det muligt for sagsøgeren at gøre sig bekendt med afgørelsen.

(jf. præmis 39)

Henvisning til: Domstolen, 13. juli 1989, sag 58/88, Olbrechts mod Kommissionen, Sml. s. 2643, præmis 10.

2. Ved bedømmelsen af, om betingelsen om *fumus boni juris* er opfyldt i forbindelse med en begæring om udsættelse af gennemførelsen af en afgørelse, hvorved en tjenestemand, der hidtil har gjort tjeneste ved Kommissionens delegation i et tredjeland, omplaceres til hovedsædet, er det et åbenbart ubegrundet argument, når tjenestemanden under henvisning til vedtægtens artikel 24, stk. 3, gør gældende, at den omtvistede retsakt tilsidesætter hans ret til faglig videreuddannelse. For det første er det ikke bevist, at den forpligtelse til at give mulighed for en sådan videreuddannelse, som påhviler Fællesskaberne, faktisk tillægger tjenestemanden en individuel ret. For det andet fremgår det klart af denne bestemmelses ordlyd, at forpligtelsen bl.a. er betinget af, at »[denne videreuddannelse] kan forenes med kravene om tjenestegrenenes tilfredsstillende funktion«.

Det er heller ikke et seriøst argument, at forbehold, som er meddelt af den tredjestat, hvor tjenestemanden varetager diplomatiske opgaver på Kommissionens vegne, ikke begrunder, at han forflyttes, medmindre Kommissionen som resultat af en undersøgelse finder disse forbehold velbegrundede. Således har Domstolen klart fastslået, at »interne modsætningsforhold mellem de ansatte kan begrunde, at en tjenestemand forflyttes i tjenestens interesse [...] uanset spørgsmålet om, hvem der bærer ansvaret for de pågældende episoder«. Denne retspraksis finder så meget desto mere anvendelse, når sådanne vanskeligheder vedrører en tjenestemand, der udfører sine opgaver i et diplomatisk miljø.

(jf. præmis 41 og 42)

Henvisning til: Domstolen, 12. juli 1979, sag 124/78, List mod Kommissionen, Sml. s. 2499, præmis 13; Domstolen, 12. november 1996, sag C-294/95, Ojha mod Kommissionen, Sml. I, s. 5863, præmis 41 og 42.

3. Selv om det antages, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder kan have indflydelse på fortolkningen af vedtægten – uanset at det ikke er bindende – kan en generel og ikke nærmere underbygget henvisning i en begæring om foreløbige forholdsregler til visse af dets bestemmelser ikke under nogen omstændigheder anfægte retspraksis vedrørende fællesskabsinstitutionernes beføjelse til at omplacere en tjenestemand i tjenestens interesse.

(jf. præmis 44)